

چکیده

مقدمه: pH بزاق به عنوان یک عامل تعیین کننده خطر پوسیدگی در افراد مطرح می باشد به طوریکه با کاهش pH و اسیدی شدن محیط دهان انحلال اجزای معدنی با سهولت بیشتری پیش می رود. با توجه به این که استفاده از مسواک به همراه خمیر دندان یکی از عوامل کاربردی شایع و پذیرفته شده برای کاهش میزان پوسیدگی و بهبود وضعیت بهداشتی دهان میباشد و تاکنون مطالعه ای به بررسی اختلاف خمیر دندان های مختلف بر میزان pH بزاق نپرداخته است، هدف در این مطالعه مقایسه تأثیر دو نوع تجاری ایرانی و خارجی خمیر دندان (داروگر و Crest) بر میزان pH بزاق در دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان بود.

مواد و روش ها: این مطالعه که از نوع کارآزمایی بالینی متقاطع تصادفی شده بود، با تعداد ۳۰ نمونه اجرا شد، که میزان pH بزاق، در سه نوبت: ابتدای ورود به مطالعه (قبل از استفاده از خمیر دندان)، روز اول (پس از استفاده از اولین خمیر دندان) و بعد از ۷۲ ساعت دوره washout (پس از استفاده از خمیر دندان دیگر) اندازه گیری شد. اطلاعات پس از جمع آوری توسط نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۱/۰ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به منظور مقایسه میانگین pH بزاق مربوط به خمیر دندان های داروگر و کرسست از Crossover Analysis استفاده شد. سطح معنی دار در آزمون ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها: در این مطالعه ۲۸ دانشجوی دندانپزشکی شامل ۱۹ دانشجوی پسر (۶۷/۹٪) و ۹ دانشجوی دختر (۳۲/۱٪) مورد بررسی قرار گرفتند. یافته ها حاکی از آن بود که قبل از استفاده از دو خمیر دندان میانگین pH بزاق در دو گروه تفاوت آماری معنی داری نشان نداد. میانگین pH پس از استفاده از خمیردندان کرسست در جلسه اول به طور معنی داری نسبت به قبل از استفاده از خمیردندان (P = ۰/۰۰۵) و همچنین نسبت به گروه داروگر بیشتر بود (P = ۰/۰۱۳). در حالی که در جلسه دوم اگر چه pH بزاق در هر دو گروه نسبت به بزاق پایه به طور معنی داری بیشتر بود (P < ۰/۰۰۱) اما میانگین آن در دو گروه آزمایش اختلاف معنی داری نداشت.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که هر دو خمیر دندان کرسست و داروگر توانایی افزایش pH بزاق را به صورت معنی داری از نظر آماری نسبت به قبل از مطالعه دارند اما در کل مطالعه در میانگین pH تفاوت معنی داری مشاهده نشد.

واژه های کلیدی: خمیر دندان، pH، بزاق